WASHINGTON DC

У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 60. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 30-го БЕРЕЗНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, MARCH 30, 1971 No. 60. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 29 березня 1971

В АМЕРИЦІ

В ОЛБАНІ СПІКЕР РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ АСАМБЛЕЇ Перрі Дюрея повідомив, що губернатор Нюйоркського стейту Н. Рокефеллер і республіканські провідники в леґіслятурі погодилися скоротити запропонований адміністрацією бюджет у 8.45 більйона долярів на 700 мільйонів долярів. Внаслідок такого втинання бюджету окремі місцевості дістануть на 400 млн. долярів менше, ніж плянувалось, стейтові адміністративні видатки будуть скорочені на 200 млн. долярів і буде видано менше на 100 млн. долярів фондів на відбудову столичного міста Олбані.

СПОДІВАЮТЬСЯ, ЩО ВЖЕ ЦЬОГО ТИЖНЯ ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН видасть розпорядження, на основі якого буде створена комісія, або й декілька комісій, для контролі заробітків і цін у будівельній індустрії. Секретар праці Джеймс Гадґсон запропонував, щоб були створені ради, або комісії при кожній великій будівельній фірмі. Вони мали б слідкувати за тим, щоб підвищення заробітних платень і цін у будівельній промисловості не переходили інфляційних меж.

АМЕРИКАНСЬКА КОМПАНІЯ В ЧІЛЕ, яка є власницею шахт залізної руди, вирішила продати ті шахти чілійському урядові, що його очолює марксист президент д-р Алленде. Ті шахти належать компанії „Бетлегем Айрон Майнес", що підлягає Бетлегемській сталевій корпорації. Вартість шахт оцінена в 30 мільйонів долярів. Продажа тих залізнорудних шахт є вимушеною, бо уряд д-ра Алленде може їх просто знаціоналізувати, себто привласнити без оплати.

ДВА НАУКОВЦІ ДОРАДЖУЮТЬ, щоб Уряд ЗСА підписав Женевський протокол з 1925 року, який забороняє користуватися будь - якою хемічною та бактеріологічною зброєю. Тим часом, адміністрація президента Ніксона вважає, що Протокол можна підписати, але не піддавати під заборону сльозоточивий газ і ще один подібний продукт, як фактично мало шкідливий для здоров'я. Сльозоточивим газом користується в багатьох країнах поліція, розганяючи юрби демонстрантів.

ЛЕҐІСЛЯТОРИ В ОЛБАНІ ВИРІШИЛИ, що в Нюйоркському стейті до хлоп'ячих спортових команд можна при потребі добирати спортсменок - дівчат. Це стосується таких видів спорту, де партнери не мають між собою безпосереднього контакту, як стріляння з лука, гімнастика, стріляння з рушниць, настільний теніс тощо. Якщо в школі є хлоп'ячі й дівочі спортові команди, все таки можна буде брати дівчат - спортсменок до хлоп'ячих команд.

У СВІТІ

ПАРИЗЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ПРО В'ЄТНАМ ПЕРЕЖИВАЄ нову кризу: у відплату за те, що комуністи збойкотували останнє четвергове засідання ніби у протесті проти бомбардування американцями Північного В'єтнаму, делеґації ЗСА і Південного В'єтнаму відкинули суґестію комуністів, щоб нове засідання відбулося 1 квітня і з свого боку запропонували дату 8 квітня. Комуністи закинули Америці „штовхання конференції у ще дальший сліпий кут". Якщо комуністи відкинуть пропозицію щодо засідання 8 квітня, то ті — дотепер цілком безплідні засідання можуть безтерміново перерватись.

АМБАСАДОР СССР У ВАШИНҐТОНІ АНАТОЛІЙ ДОБРИНІН ЗГОЛОСИВСЯ наприкінці минулого тижня до державного секретаря Вілліяма Роджерса і відбув з ним 45-хвилинну розмову. Наступного дня він відлетів до Москви на 24-ий конґрес компартії СССР, який почнеться 30 ц. м. Добринін заявив, що на тому конґресі будуть прийняті також важливі постанови щодо совєтської закордонної політики.

ДО РИМУ ПРИЛЕТІВ і довгі наради перевів з перебуваючим там югославським президентом Тітом, як також з італійськими прем'єром Еміліо Кольомбо і міністром закордонних справ Альдо Моро єгипетський міністер закордонних справ Махмуд Ріяд. Переговори про замирення між Ізраїлем та його арабськими сусідами застрягли на мертвій точці.

АМБАСАДОРИ „4-ОХ ВЕЛИКИХ" ВІДБУЛИ в п'ятницю 26 березня 17-те з черги тригодинне засідання в справі Берліну, на якому совєтський амбасадор Пйотр Абрасімов подав до відома, що комуністичні східньо - німецькі власті погоджуються на відкриття на цьогорічні Великодні свята берлінського „муру ганьби" для відвідин кревних і приятелів в Східньому Берліні.

У ЧЕХО - СЛОВАЧЧИНІ ЗАСУДИЛИ на три роки в'язниці емеритованого генерала Вацлава Прхліка, який займав високе державне становище за Александра Дубчека, як першого секретаря компартії ЧССР. Ген. Прхлік „провинився" тим, що в червні 1968 року перестерігав своїх земляків, що совєтські війська можуть перевести збройну інтервенцію в ЧССР: той його вислів, як також його критику Варшавського пакту, що той пакт стоїть під диктатом Москви, совєтські чинники назвали „наклепом" і „очорнюванням Сов. Союзу". В серпні 1968 р. совєтські збройні сили дійсно перевели інвазію до Чехо - Словаччини, але большевики рішили таки пімститися на тому генералові за його передбачливість і сміливість.

Висліди змагань українських клюбів

УСК Ню Йорк переміг з рахунком 3:1 грецьку дружину „Гелленік" з Ню Йорку у мистецьких змаганнях „Великої Чотирнадцятки" Німецько - Американського Футбольного Союзу, які відбулися минулої неділі, 28-го березня 1971.

„Тризуб" Філядельфія закінчив нерішеною 1:1 змагання із дружиною Елізабет СК за мистецтво „Великої Чотирнадцятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу, які відбулися минулої неділі 28-го березня 1971.

„Чорноморська Січ" Нюарк перемогла минулої неділі жидівську дружину „Макабі" з Ню Йорку з рахунком 4:1 у чвертьфінальних футбольних змаганнях Сходу ЗСА в грах за аматорську чашу. Ворота для „Ч.Січі" здобули: Любомир Лужняк, Дмитро Паливода, Леонід Ренерей і Михайло Фарміґа.

„Крилаті" СУМА Йонкерс перемогли Стемфорд СК з рахунком 4:0 у мистецьких змаганнях Першої Дивізії Німецько - Американського Футбольного Союзу, які відбулися минулої неділі, 28-го березня. Ворота для „Крилатих' стрілили: Соловейко 2, Кіляр і Попович по одних.

Президент Чіле заявляє, що його уряд не погодиться на будову будь-яких мілітарних баз проти ЗСА

Сантіяго. — Чілійський президент — марксист Сальвадор Алленде Ґоссенс заявив у суботу минулого тижня в інтерв'ю з американськими журналістами, що очолюваний ним уряд не дозволить ніколи на побудування на території Чіле будь-якої чужоземної мілітарної бази, яка могла б бути використана проти З'єднаних Стейтів Америки. Згідно із дальшим змістом заяви д-ра Алленде, Чіле бажає добрих, якнайкращих взаємин із ЗСА, але ж ці останні повинні визнати демократичний лад в Чіле за справжню демократію і прийняти до відома, що ця чілійська демократія не вчинить нічого проти ЗСА ані не причиниться ні чим до порушення їх суверенности. При цьому д-р Алленде підкреслив з притиском, що Чіле не будуватиме ніякої мілітарної бази проти ЗСА, ані не дозволить, щоб Чілійська територія була використана якоюсь чужою державою на побудування такої бази. Запитаний про обіцяну для Чіле совєтську допомогу в будуванні риболовного порту у Вальпарайсо д-р Алленде сказав, що домовився щодо цього з Москвою не його уряд, але ще попередній, очолюваний президентом Едуардом Фреєм. Бажає скористати з пропонованих Москвою кредитів теж і його уряд, який водночас із цим не має нічого проти, щоб також і З'єднані Стейти Америки заоферували для Чілле подібні кредити. Д-р Алленде заявив ще, що Чіле хоче дотримуватися засад невтралістичної політики, щоб оминути конфліктів між великими державами й обіцяв також, що чілійський уряд виконуватиме всі свої міжнародні зобов'язання включно із членством в Організації Американських Держав. Інтерв'ю з д-ром Алленде тривало дві і пів години.

В новому арґентинському уряді залишилося шість із восьми дотеперішніх міністрів

Буенос Айрес. — У п'ятницю 26 березня ц. р. відбулося тут заприсяження нового президента Арґентини, що ним став — після здійсненого військовою хунтою чергового державного перевороту Роберто Марсельо Лянуссе. Новий президент має 52 роки і, як головний командант збройних сил, мав фактичний і виключний вплив на політику дотеперішнього арґентинського уряду, що його очолював усунений із становища президента ген. Левінґстон. Склад нового уряду залишається приблизно такий же сам, як він був досі: із восьми членів давнього уряду затримало свої пости шість міністрів. Рівночасно з ген. Лянуссе були заприсяжені два нові міністри: один з них Франціско Ґвіллєрмо Манріке, який був усунений з уряду ген. Левінґстоном і тепер повернувся на своє становище міністра суспільної опіки. Міністром внутрішніх справ став Артуро Мор Роіґ. Новий президент Лянуссе залишається водночас й далі провідником військової хунти і головнокомандувачем армії. В минулому військовики, які ставали президентами чи членами уряду Арґентини, резиґнували із своїх становищ. Головним завданням нового уряду мала б бути боротьба з інфляцією й іншими внутрішніми труднощами, зокрема з браком волового м'яса, що є головним харчовим продуктом Арґентини. Уряд генерала Лянуссе хотів би довести до зниження цін і збільшення продукції м'яса і з цим до загальної поправи становища робітничих мас і широких кіл населення.

Злочинність у ЗСА збільшилася в 1970 році на одинадцять відсотків

Вашинґтон. — Федеральне Бюро Інвестиґацій (Еф-Бі-Ай) подало до відома, що загальна кількість кримінальних злочинів збільшилася в порівнянні до 1969 року на одинадцять відсотків. Згідно з опублікованим тепер прелімінарним рапортом, в 1970 році проявилася дальша загальна тенденція до збільшення кількости важких злочинів, за вийнятком знасилування жінок, і то в темпі скорішому, як зріст населення, протеж відсоткове відношення злочинности в 1970 році було менше, як в 1969 році, коли кількість вчинених злочинів збільшилася була на 12 відсотків і в 1968 році, коли збільшення злочинів виносило 17 відсотків. Із пересуванням населення з великих міст до підміських околиць пересувається також і відсоткове збільшення злочинів. У минулому році злочинність у великих містах, із понад 250,000 населення, збільшилася була на шість відсотків і в підміських околицях на 15 відсотків. Зменшилася кількість злочинів у таких містах, як Вашинґтон, Чикаґо, Пітсбурґ, Клівленд і Сіятел. В Ню Йорку натомість число злочинів збільшилося із 478,357 в 1969 році до 517,716 в 1970 році. Якщо йде про окремі роди злочинів, то такі злочини, як вломи і крадежі, зокрема авт, збільшилися на 10 відсотків, і такі важкі злочини, як душогубства, вбивства, зґвалтування, напади і грабунки збільшилися на 12 відсотків.

Українці взяли участь в Конвенції „IEEE — 1971" в Ню Йорку

Ню Йорк. — У днях 22-25 березня відбулася в Ню Йорку, в готелі Ню Йорк Гілтон щорічна Міжнародна Конвенція Інженерів „IEEE", одного з найбільших у світі інженерських об'єднань, назва якого розшифровується як „Електрична і Електронічна Інженерія". Одночасно в Колізеї відбувалась на цю ж тему Виставка, яку оглянули понад 40.000 відвідувачів. У праці Конвенції взяли участь декілька українських інженерів. Так, інж. О. П. Третяк з МІТ у Кембріджі, Масс., виступав 25 березня з доповіддю на тему про трансмісійні системи та кодування в електроніці. Дня 24 березня співдоповідачем на сесії, присвяченій удосконаленню кінофільмової техніки й самого фільмування, виступав з інженерами М. Кейпдевілем та Дж. Експозіто, як перший доповідач — інж. Володимир Кулішенко. Інж. Володимир Маєвський з Вашинґтону заступав на Конвенції Федеральне Бюро Патентів, де він працює, інж. Аркадій Іваськів заступав Американську Електричну Компанію в Балтиморі. Щорічну „Медалю пошани" було передано за особливі заслуги в науково - дослідній електронічній праці д-рові Джанові Бердінові, професорові інженерії Іллинойського Університету.

СПРОСТУВАННЯ І ВИЯСНЕННЯ КАНЦЕЛЯРІЇ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА

У понеділок 29-го березня, як це число „Свободи" мало йти до друку, одержано телефоном від голови Світового Товариства за патріярхальний устрій Української Католицької Церкви д-ра Володимира Пушкаря таке спростування Канцелярії Верховного Архиєпископа і Кардинала, Блаженнішого Кир Йосифа Сліпого:

Хоч як прикро і болюче є займатися неґативами нашого життя, то все таки в ім'я правди, з огляду на поширювані неправдиві відомості з нашого церковного життя і на усильні домагання прилюдної опінії, ми уповноважені подати до відома це вияснення дійсного стану речі.

Дня 9-го березня 1971-го року повідомив о. декан проф. д-р Мирослав Марусин о. секретаря проф. д-ра Івана Хому, чи Блаженніший Верховний Архиєпископ не прийняв би Митрополита Кир Амврозія Сенишина. На це дістав відповідь, що нехай Кир Амврозій подасть на письмі, чого бажає. Митрополит Амврозій заявив, що він не має жадних справ, тільки бажає зложити візиту.

В культурному світі так водиться, що коли хто повівся неприхильно чи невідповідно, то пише вперед на письмі бодай своє пояснення і заявляє добру волю. А неприємливі і неправильні прецеденти були такі:

Поминаючи давніше полоскання мозку і тому подібні виступи, Верховний Архиєпископ одержав письмо, що не може Кир Амврозій запрошувати його на 10-ліття Філядельфійської Митрополії, бо осінь і зайняті готелі і тому подібне, хоч Слуга Божий Андрей, як Галицький Митрополит, підготовив Єпископства для створення Митрополії в ЗСА. Коли нарід обурився, тоді Блаженніший Йосиф одержав письмо, без дати і означення, щоб приїхав на свято 10-ліття і зараз це оголошено в часописах.

Дальше, у скликаному Синоді 1969-го року Кир Амврозій не взяв участи; не підписав письма до Святішого Отця в справі патріярхату нашої Церкви. Ніколи не відповідав на письма в справі нашої Церкви, а брав участь в Американському Византійському Синоді, та від двох літ не давав про себе знати навіть конвенціональними святочними побажаннями. Це було подане до відома делеґації СКВУ в Римі на їх запит, що і є знане зрештою загалові. І дивно, що мимо того в такій неправдивій формі появилося повідомлення в пресі.

У виду того не можна було продовжувати такого стану якоюсь чемностевою візитою, але на письмі положити кінець. Бо, як заявив президент Ніксон у подібному випадкові, що в ложі короткі ніжки. Дай Боже, щоб це спростування і вияснення усунуло цей скреґіт і закінчило ненормальний стан.

о. д-р Іван Хома, канцлер
Рим, 24-го березня 1971.

У ПАКІСТАНІ ГРОМАДЯНСЬКА ВІЙНА: ТИСЯЧІ ВБИТИХ

Ню Делі. — Після 10-тиденних переговорів між президентом Пакістану Мохаммідом Яхія Ханом і Шеїхом Муїбором Рахманом, лідером так званої Ліґи Авамі у Східньому Пакістані, яка здобула в минулорічних грудневих виборах більшість мандатів до пакістанського парляменту, пакістанський уряд повів збройні репресії проти Східнього Пакістану. Президент Ахія Хан назвав східніх пакістанців зрадниками, які повстали проти державної єдности і суверенности Пакістану, проголосив у Східньому Пакістані воєнний стан та призначив військового губернатора Східнього Пакістану відповідальним за всі державні справи та за лад і порядок у Східньому Пакістані. У столиці Східнього Пакістану Дакка проголошено 24-годинну поліційну годину з перервами на закупи мешканців та виконування служби міськими службовиками. Шеїха Муїбура Рахмана арештували безпосередньо після того, як він видав наказ до генерального страйку, а східні пакістанські самостійники вивісили на будинках власні прапори. Розв'язано Ліґу Авамі, проте 75-мільйонове населення Східнього Пакістану в масі вороже супроти Західнього Пакістану та його війська і властей. Через підпільне радіо проголошено створення підпільного уряду Східнього Пакістану. Західній Пакістан із 55 мільйонами населення має в своїх руках військо, фінанси і ввесь державний апарат. У Західньому Пакістані був вищий добробут і східні пакістанці вічно нарікали на покривдження та упослідження. Вони домагалися широкої автономії, якої керівники Західнього Пакістану всупереч первісним повідомленням, не хотіли їм признати. Західній і Східній Пакістан розмежовані широкою на 1.000 миль смугою індійської території.

До Москви прибуло понад 50 делеґацій на 24-ий конґрес компартії СССР

Москва. — В минулу неділю було вже в Москві 50 делеґацій від різних закордонних комуністичних партій, які прибули на 24-ий конґрес компартії СССР, що його відкриття було призначене на 30 березня ц. р. Проголосивши листу прибулих делеґацій — большевики на першому місці поставили делеґацію від Північного В'єтнаму у проводі з першим секретарем його компартії Ле Дуаном. Хоча Північний В'єтнам гостював недавно в своїй столиці Ганою комуно-китайського прем'єра Чу ен-лая і та делеґація зупинилася подорозі в Пейпінґу та відбула там розмови з китайськими комуністичними проводирями, проте її приїзд до Москви ще раз підкреслив, що Північний В'єтнам хоче жити в приязні однаково з Москвою, як Пейпінґом, дістаючи поміч від обох тих країн. Прибули теж делеґати від комуністів з Ляосу ,т. зв. Патет Ляо, та Південного В'єтнаму, себто від В'єтконгу. Приїзду державних і партійних лідерів усіх европейських сателітських країн сподівалися на неділю вечером або в понеділок 29 березня. Зате прилетів уже з Америки голова американської компартії Ґас Голл. З Чілле приїхали однаково комуністи, як соціялісти. Вся совєтська державно-партійна верхівка була вже віддавна зайнята всеціло 24-им партійним конґресом, але маси москвинів та населення Совєтського Союзу ставляться до тієї большевицької партійної паради байдуже.

У НЮ ЙОРКУ ВШАНОВАНО ПАМ'ЯТЬ ДМИТРА ГАЛИЧИНА В ДЕСЯТІ РОКОВИНИ ЙОГО СМЕРТИ

Сл. п. Дмитро Галичин

Ню Йорк. — В суботу 27 березня ц.р. відзначено спеціяльними сходинами 10-ті роковини смерти тодішнього головного предсідника УНСоюзу, президента УККА й насправжнього лідера американських українців, св.п. Дмитра Галичина. З ініціятиви трьох ню-йоркських Відділів УНСоюзу, підхопленої Окружним Комітетом Відділів, відбулось урочисте зібрання в домівці 361-го Відділу УНСоюзу, „Дністер", секретарем якого є д-р В. Вишиваний. Перед тим зібранням відбулися Богослужби: в українській католицькій церкві св. Юра відправив її о. д-р В. Ґавліч, ЧСВВ, та в православній церкві Всіх Святих відправив Богослужбу з Панахидою о. прот. Ткачук. Зібрання відкрив і ним проводив голова Ділового Комітету, д-р Роман Олесницький. Початкову молитву відправив о. д-р В. Ґавліч. Особистий приятель пок. Дмитра Галичина, кол. член Головної Контрольної Комісії УНСоюзу, Петро Кучма, коротко згадав про трагічну подію з 26-го березня 1961 р., коли-то несподівано, внаслідку нещасливого випадку, помер всіма шанований і люблений Дмитро Галичин. Після перерви на перекуску, д-р Р. Олесницький, відкриваючи чергу промовців, з'ясував, що, може, й краще, що те зібрання відбувається „в родинному гнізді та в родинній атмосфері", а не на репрезентаційній залі великого американського готелю з холодним офіційним характером. — Д-р Василь Палідвор подав в головних зарисах нарис життя і діяльности Дмитра Галичина, який у 1923 році прибув, старанням свого брата Івана, який був учасником цього зібрання, до Америки, в 10 років згодом став на дальших 17 років головним секретарем УНСоюзу, а після того, аж до своєї смерти, був впродовж 11-ох років головним предсідником УНСоюзу. — Теперішній головний секретар УНСоюзу д-р Яр. Падох підкреслив заслуги пок. Дмитра Галичина, який, лучивши фаховість високосвіченого торговельника з ідеалізмом, перетворив УНСоюз в новітню велику економічно-суспільну установу. — Отець Ткачук назвав пок. Д. Галичина „одержимим" — за висловом Лесі Українки і Валентина Мороза, себто людини, що вічно рветься до діла й поступу. — Ред. І. Кедрин назвав „золотою добою" УНСоюзу й „Свободи"

(Закінчення на стор. 3-ій)

Уся громада відзначила 20-річчя ООЧСУ і СУМА в Джерзі Сити

Джерзі Сити. — Коментуючи недавно загальні збори Відділу Українського Конґресового Комітету в цій громаді, „Свобода" назвала її прикладною в кожному відношенні, зокрема коли мова про співпрацю, взаємну пошану та братерську любов і жертвенність. Святкування 20-річчя заснування тут Відділу Організації Оборони Чотирьох Свобід України та Осередку Спілки Української Молоді Америки, що відбулося у великій залі місцевого Українського Народного Дому минулої неділі, 28-го березня в пополудневих годинах, могло б послужити черговим доказом цієї прикладности.

Святкування попередила Свята Літургія, що її відправив місцевий парох і декан Ню Джерзі впреп. о. Антін Борса о год. 10-ій перед полуднем в заповненій каплиці св. Петра і Павла та при участі сумівців і пластунів у своїх одностроях. Святочне зібрання в Народному Домі о год. 4-ій започаткував, після відспівання американського та українського національних гимнів, о. декан А. Борса піснею-молитвою: „Боже, послухай благання". Відкрив зібрання в заступстві перешкодженого першого голови місцевого 12-го Відділу ООЧСУ проф. Є. Ясеньовського, теперішній голова цього Відділу п. Іван Цьолко, що й був майстром церемонії. З'ясувавши коротко головні завдання ООЧСУ і СУМА — мобілізацію наших сил і

(Закінчення на стор. 3-ій)

Вшанували письменника Романа Завадовича

Ню Йорк. — Заходами 82-го Відділу СУА на Бронксі, Представництво Об'єднання Працівників Дитячої Літератури ім. Л. Глібова і Редакції журналу УНСоюзу для дітей „Веселка", відбулось у новій імпрезовій залі Пластового Дому у неділю 28 березня громадське вшанування відомого письменника і поета для дітей Романа Завадовича, співзасновника ОПЛДМ 25 років тому, автора багатьох творів, що вийшли окремими виданнями. До і після вечора з-поміж 150 присутніх старших і молоді викупили чимало його книжок при виставковому столі, зорганізованому з тієї нагоди Висилковою Станицею ОПЛДМ, що його обслужували пані з Куреня „Верховинок". Сам Ювілят не зміг прибути з Чикаґо на цей вечір через стан здоров'я. Програму вечора вела культурно - осв. референтка 82-го Відділу п-і Мирослава Савчак. З доповіддю про 50-річний творчий шлях Ювілята виступив редактор „Веселки" Володимир Барагура, назвавши Романа Завадовича великим працівником на полі дитячої літератури, твори якого будують дитячу душу в дусі любови до рідної мови, родини, України і Творця. Деклямували вірші Р. Завадовича на різні теми переважно діти й молодь, в тому з Дитячого Гуртка Книголюбів при 82 Відділі СУА на Бронксі: А. Раковський, А. Стасів, М. і В. Кореньовські, Х. Гонко, Л. Стасів, Л. Залуцька, А. Дика, Р. Іванчишин — вірш Ювілята про „Веселку", О. Миськів. Деклʼяматори були переважно

(Закінчення на стор. 3-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Правда про Москву

Усе те, що українська й інша „буржуазно - націоналістична" преса твердила досі про Москву, про панівний там комуністичний режим і що було заперечуване на всі лади комуністичною та „проґресивною" пропаґандою, починають визнавати за правду не тільки ліберальні кола світу, але й навіть самі комуністи. Коли українці і представники інших поневолених народів доводили на основі багатого фактичного матеріялу, що комуністичний режим в „робітниче - селянському" Совєтському Союзі є найжорстокішим визискувачем і гнобителем робітничих мас, то це трактовано, як видумку, спробу знеславлення, брехню. Коли водночас із цим політичні представництва поневолених народів визначали Москву згідно з дійсністю як безоглядного агресора і поневолювача, то й цьому західній світ не дуже йняв віри, і тільки нові акти агресії Москви, такі, як здушення повстання на Угорщині чи інвазія на Чехо - Словаччину 1968 р., переконували політичних обсерваторів Заходу в правді цього визначення.

Тепер із правдою про справжній характер Москви і московського комунізму виступили вже й китайські комуністи. В опублікованій у китайсько - комуністичній пресі з приводу сторіччя Паризької комуни заяві стверджується виразно, що визискувачем працюючої кляси в Совєтському Союзі, гіршим за колишніх поміщиків і капіталістів, стала сама ж таки Комуністична партія і встановлений нею режим. Совєтські самодержці типу Хрущова і Брежнєва визначені в цій заяві, як кар'єристи і схематики, „зрадники пролетарської революції і диктатури пролетаріяту". Одночасно з цим у заяві затавровано Москву за такі акти брутальної агресії, як висилання великих з'єднань війська і поліції на поґноблювання різних національностей у Совєтському Союзі чи стаціонування совєтських дивізій в різних країнах Східньої Европи та в Монґольській Народній Республіці і проведення збройної окупації Чехо-Словаччини.

Нічого нового в цій комунокитайській заяві не стверджено. Все це давно відомі речі. Проте важливе те, що з цією істиною виступили вже самі комуністи, примушуючи дошкульно діткнену цим виступом Москву до гострої реакції, заперечування і докорів, що такими, мовляв, ревеляціями комунокитайські догматики ллють воду на млин антикомуністичної кампанії в світі. Вже сама лють Москви доводить, що правди ні заперечити, ні зупинити не можна.

Престиж, гроші, політика

Минулого тижня Палата Репрезентантів відкинула 217 голосами проти 203 пропозицію Уряду призначити дальших 134 мільйони дол. на продовження дослідів над збудуванням суперсонічного пасажирського літака, а через три дні після того Сенат прийняв таку саму постанову 51 голосом проти 46. Таким чином убито проєкт „ССТ", який впродовж рівно 10-ти років хвилював трьох Президентів.

У 1961 році през. Кеннеді вперше заповів будову суперсонічного джета для вжитку в пасажирському летунстві, поклавши передусім натиск на престиж Америки, який вимагає такого нового технічного рекорду. Він подав оптимістичні дані щодо коштів і терміну продукції. Мовляв: загальний кошт не переступить суми 700 мільйонів дол., із чого з державної каси піде на ту ціль яка третина, решту заплатять фірми і приватні банки, а ввесь проєкт буде готовий за 6 років. Насправді дотепер витрачено з державної каси вже 864 мільйони і треба ще круглo 500 мільйонів, поки ССТ був би готов — за рік-два. Далі: з актуалізацією проблем очищення природи та боротьби проти пістряка виринули закиди, що ССТ шкодить в розв'язанні обох цих проблем. Виринув сумнів: якщо ССТ має принести торговельні зиски, то чому не анґажується приватний промисл? І чому держава має витрачати такі велетенські суми, щоб тільки подорожні мали кращу вигоду?!

Насправді вирішним для голосування „проти" був арґумент, якого голосно не говорено: щоб завдати нову поразку Урядові Ніксона. Ось кол. віце-президент Г. Гомфрі, який завжди йшов рука-в-руку з робітничими спілками, оперся арґументові, що ССТ дасть затруднення десяткам тисяч осіб, а відкинення проєкту спричинить негайно безробіття 7.000 робітників, і голосував — „проти". Опозиційні законодавці перейшли теж до денного порядку над арґументом престижу. Британія і Франція будують спільно суперсонічний пасажирський літак „Конкорд", а Совєти саме проголосили введення суперсонічного літака ТУ-144 до пасажирської комунікації між Москвою і Хабаровськом. Американські законодавці вийшли з практичних міркувань: нам потрібні гроші для ліпших цілей в країні. Вбиваючи ССТ, Конґрес діяв не тільки проти Ричарда Ніксона, але й проти престижу Америки.

Степан Женецький

МІЖ СССР І КИТАЄМ

Коментуючи останню промову през. Ніксона про стан у світі, американські коментатори приходять до висновку, що Вашинґтон плянує застосувати іншу політику ЗСА супроти світу.

Идучи до президентських виборів, Ніксон видвигнув клич: „неґоціяцій, а не конфронтацій", тобто переговорів, а не зударів (воєн), головним чином з СССР. Ставши президентом, Ніксон увесь час старався переговорами з Москвою полагоджувати спірні справи, але — безуспішно. Зрозумівши, що з кремлівськими ватажками не можна ні до чого путнього домовитися, през. Ніксон став шукати нової політики.

Судячи з останніх заяв Президента, головним чином з його останньої промови та з інтерв'ю для щоденника „Ню Йорк Таймс", американські коментатори твердять, що він плянує започаткувати політику, за якою ЗСА мали б виконувати ролю балянсу - рівноваги між світовими надпотугами. І так, в Европі рівноважити перевагу СССР мілітарною допомогою та союзом з державами Західньої Европи, а в Азії—перевагу комуністичного Китаю всесторонньою допомогою Японії.

Обережне ставлення до СССР і Китаю

Зокрема дуже обережну політику рівноваги заплянував през. Ніксон відносно СССР і Китаю. Перш усього він зробив важливий крок в напрямі до замирення з Пейпінґом, уперше назвавши Китай в своїй промові його офіційною назвою „Китайська Народна Республіка". Дотепер Вашинґтон називав тільки СССР встановленою Москвою назвою „Союз Совєтських Соціялістичних Республік"; натомість Китай називав „Континентальний Китай", на відміну від Формози, або „Комуністичний Китай", на відміну від національного Китаю.

Американські політичні коментатори звернули особливу увагу на один вислів през. Ніксона в інтерв'ю для „Ню Йорк Таймсу". Цей вислів звучить так: „Ми мусимо продовжувати наші переговори з Совєтським Союзом, але ми також відкриваємо двері для співпраці з Китаєм".

Як відомо, досі Вашинґтон вів різного роду переговори з СССР, натомість відносини з Китаєм були увесь час ворожі.

З Китаєм проти СССР — чи з СССР проти Китаю?

У зв'язку з цим наявним зворотом політики Вашинґтону на покращання відносин з Китаєм, американські коментатори застановляються над питанням: чи в майбутньому ЗСА підуть спільно з СССР проти Китаю, чи навпаки — з Китаєм проти СССР?

У Вашинґтоні думки відносно того, з ким і проти кого повинні йти ЗСА, поділились: є багато політиків, які вороже ставляться до Москви, і вони вважають, що ЗСА повинні допомагати Китаєві проти СССР; але є також багато ненависників Китаю, які вважають, що ЗСА повинні піти на повну співпрацю з Москвою і спільно з нею знищити китайський комуністичний режим.

За през. Джансона були цілком виразні познаки, що Вашинґтон був схильний іти разом з Москвою проти Пейпінґу, і тоді китайці мали оправдані підстави підозрівати, що ЗСА і СССР змовляються проти Китаю. Хрущов тішився тоді в ЗСА великою популярністю. Тож цілком правдоподібно, що якби през. Джансон не провів інтервенції у В'єтнамі, то „дружба" між ним і Хрущовим зросла б ще більше, а це в свою чергу причинилося б до ще тіснішої співпраці між ЗСА і СССР проти Китаю.

В той час американські китаєзнавці в Державному Департаменті, пишуть американські коментатори, були тією американсько - совєтською співпрацею так само занепокоєні, як і китайські політики в Пейпінґу. Вже тоді деякі політики у Вашинґтоні почали говорити про політику рівноваги між СССР і Китаєм, на всі лади доказуючи, що для ЗСА немає глузду підтримувати котрогось із комуністичних велетнів у сварці, яка почалася між ними.

Прийшовши до Білого Дому, през. Ніксон зручно і майже непомітно виправив цю політику фаворизації СССР, переставивши її на політику рівноваги. Спершу словами, а останнім часом і ділами він злагіднив поставу ЗСА супроти Китаю.

В'єтнамська війна гальмує справу повного замирення

На перешкоді до поліпшення відносин між ЗСА і Китаєм стоїть в'єтнамська війна. Пейпінґ не може піти на повну нормалізацію відносин з Вашинґтоном доти, поки існує загроза для Ганою, поки американське летунство бомбардує Північний В'єтнам. Адже ж Північний В'єтнам є союзником Китаю, і його існування залежить в основному від Китаю. Пейпінґ просто з престижевих причин, щоб не втратити обличчя перед своїми союзниками в Азії, не може допустити, щоб Північний В'єтнам був переможений.

Але в міру того, як війна в Індо - Китаї наближається до кінця і американські війська відходять з того обширу, відносини між ЗСА і Китаєм поліпшуються.

Через політику рівноваги до світового миру

Водночас із тим, пишуть політичні коментатори, як економічна й мілітарна потуга Китаю зростає, Вашинґтон схильний трактувати його і СССР рівнорядно. У Вашинґтоні сподіваються, що коли ЗСА своєю потугою будуть вдержувати рівновагу сил між тими двома кому-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Д-р Михайло Кушнір

МІТ

(1)

Дехто з наших еміґрантів похваляє не одне, що діється в Україні, зокрема в ділянці видавничій. Відомо: сила книжок, величезні наклади, високий видавничий і друкарський рівень, живе читачівство. „Як би там не було, — говорить один, — але книжки видають гарно!" — „Треба їм признати, — повторює другий, — що про культуру дбають". — „Видають розкішно!" — додає третій.

Ціль цієї статті — заперечити таку опінію. Видають в Україні не так уже багато добрих книжок, хоч марнують гори, цілі Карпати, паперу.

Від часу, коли на Україні запанувала червона Москва, минуло вже понад 50 років, отже стільки часу, скільки поневолена й пошматована двома окупантами Україна пережила від 1871-го до 1921 року. Щоб безсторонньо оцінити видавничий доробок у так званій Українській Радянській Соціялістичній Республіці, „суверенній державі українських робітників і селян" — треба б його протиставити доробкові поневоленого українського народу протягом теж п'ятдесятирічного періоду, наприклад, 1871-1921 р.р. А, як відомо, на цей період припадає не тільки творчість Івана Франка, Лесі Українки, Михайла Коцюбинського й Василя Стефаника, але й кількох десятків визначних письменників, таких, як: Іван Нечуй-Левицький, Панас Мирний, Олександер Кониський, Борис Грінченко, Михайло Старицький, Марко Кропивницький, Іван Тобілевич, Іван Манджура, Павло Грабовський, Олена Пчілка, Володимир Леонтович, Мусій Кононенко, Дмитро Маркович, Трохим Зіньківський, Степан Ковалів, Наталія Кобринська, Тимофій Бордуляк, Яків Щоголів, Володимир Самійленко, Олекса Стороженко, Д. Лукіянович, Є. Ярошинська, А. Чайковський, Лесь Мартович, Марко Черемшина, Осип Маковей, Ольга Кобилянська, Степан Васильченко, Микола Вороний, Микола Чернявський, Микола Філянський, Володимир Винниченко, Василь Пачовський, Богдан Лепкий, Олександер Олесь, Петро Карманський, Степан Чарнецький і багато інших.

На цей період припадає плідна праця багатьох відомих українських учених, щоб згадати тільки: О. Огоновського, О. Лазаревського, О. Єфименка, В. Антоновича, П. Чубинського, М. Драгоманова, М. Лисенка, О. Русова, М. Костомарова, О. Потебні, П. Житецького, В. Перетца, М. Сумцова, М. Грушевського, В. Липинського, С. Томашівського, Д. Дорошенка, М. Аркаса, Г. Коваленка, Д. Заболотного, В. Левицького, М. Гамалії, В. Вернадського, М. Кащенка, В. Любименка, Г. Вороного, В. Гнатюка, Ф. Вовка, Ф. Колесси, К. Квітки, К. Воблого, В. Хвойки, А. Кримського, К. Михальчука, Д. Яворницького, Д. Багалія, М. Владимирського-Буданова, В. Іконнікова, С. Єфремова, Д. Донцова й десятків інших.

Але на цьому не кінець. Потрібно було б ввести ще поправку часу. Адже ж ніхто розсудливий не буде твердити, що видання книжки в 1900 році це таке саме зусилля і кошт, що в 1971 році! — тим більше, коли ці кошти плили не з „державної" каси, а з кишень національно свідомих громадян. Розвій техніки пішов милевими кроками, особливо в ділянці друкарського діла. Ніхто в 1900 році не мріяв про машини і друкарську техніку, які є тепер у загальному вживанні.

Совєтська статистика полягає в сухому зіставленні цифр продукції. Наївний громадянин б е з к ритично сприймає, наприклад, зіставлення продукції сталі в роках 1921 та 1971 і хитає з подивом головою. Тепер — думає — продукуємо многократно більше! Отже, поминаючи вже факт, що московська окупація поширилася на майже всі українські землі, — технічна й узалежнена від техніки продукція зросла на цілому світі. Велика Британія певно продукує тепер також у два, три, чотири рази більше сталі, авт, тракторів, кораблів і т. д., як продукувала перед війною. Це — загальноцивілізаційний поступ, а не окрема заслуга якогось правління.

Це стосується особливо цивілізаційно з а н едбаних країн. Україна безсумнівно давала б тепер куди більше продуктів важкого і легкого промислу, ніж давала перед війною, незалежно від такого чи іншого устрою, бо була й є країною під технічним оглядом типово спізненою і занедбаною. Зріст її продукції в багатьох ділянках, між іншими також у продукції книжок, залежить від розвитку техніки, а це попросту значить, що не можна ставити нарівні цифр сучасної продукції з продукцією з-перед п'ятдесяти, сорока чи навіть двадцяти років.

Додаймо ще один чинник: папір є улюбленим артикулом большевицького володіння. В совєтській Україні люди ходять без черевиків, бракує їм голок, волічки, ґудзиків, тисячі дрібних речей, необхідних для цивілізованого життя, але книжок і газет — „скільки завгодно". Книжка і газета, як знаряди пропаганди, є в большевицькому устрою предметом першої потреби. Вони мають першенство в продукції й оточені майже забобонною пошаною.

А тепер подумаймо, скільки то чудових книжок і цінних журналів видано впродовж п'ятдесятиліття до большевицької окупації, і то в тяжких матеріяльних умовах і в умовах політичного переслідування! Скільки монументальних н а у к овиx праць, літературних, мистецьких!

(Закінчення буде)

Леся Лисак

КРАМНИЧКА НА РОЗІ ВУЛИЦІ

— Чомусь тепер люди стали нервові, — каже старий Майк, кладучи свіжі булки в паперову торбину. — Кожний якийсь напружений, тільки не кожний до того признається.

Дивиться на мене добрячими очима з-поза старомодних окулярів.

— Та може я вас затримую своєю балаканиною, а ви кудись поспішаєте?

— Ні, Майк, — кажу, — мені не спішно. Сьогодні у мене вільний день. Я хочу його провести спокійно. Без зайвої метушні. Без того, як ви сказали, напруження.

— That's right! — каже спроквола Майк. — Усе повинно мати свій час. І праця, і відпочинок. Та тепер люди чомусь себе постійно підганяють: „скоріше, скоріше!"

Ніби у відповідь на Майкову заувагу бачу крізь вікно малої „ґросерні" нестримний потік авт. Вони мчать і мчать. Миґають перед очима, немов приспішений фільмовий кадр.

З Майком, власником харчової крамнички на розі вулиці, ми давно знайомі. Ще відтоді, — а це вже доволі багато років — коли приїхала я до цього міста. Тоді в сусідстві було ще кілька таких, як Майкова, крамничок, були різні майстерні. Ось там, де забиті дошками вікна, була шевська робітня містера Клоса. Поруч неї огрядна, добродушна місис Венке продавала знамените морозиво. Там далі був кравецький варстат містера Кучеріка. Їх всіх уже немає, вони кудись зникли, залишилася тільки Майкова крамничка. В думках зву Майка „останнім з могіканів".

— Мені здається, — каже Майк, — що теперішні люди перевантажують себе надміром усяких дій. Надміром праці і навіть надміром розваг. А забагато є забагато. Ви знаєте, що таке пересичення? Воно не дає людині вдоволення. Навпаки, робить людину роздратованою. В усьому повинна бути міра.

— Ви приїхали автом чи прийшли? — перебиває самого себе Майк.

— Ще б там возитися з автом тих кількадесят кроків, — сміюся. — У вільний день добре пройтися. Ми тепер і так забагато їздимо чи сидимо. Треба ж трохи руху.

— Отож бо то, — каже Майк. — Ми згадали авто. Навіть мотор машини бунтується, коли його надуживати. Натисніть засильно на педаль, газоліна заллє вам мотор, і він не запалиться. А людина — не машина. Вдає, що видержує увесь той натиск, а внутрі заломлюється.

Майк з покоління „старої дати". Зміни останніх кільканадцяти років його не захоплюють.

— Я догадуюся, чому люди стали тепер такі нервові, — задумується Майк. — Ви, очевидно, пам'ятаєте кіоск старого Скаті?

— Як же ж не пам'ятати, Майк! Та ж стільки років купувала в нього газети й журнали!

— А ось подивіться, — простягає руку у вікно Майк.

На розі, де колись стояв кіоск старого Скаті, зупиняється авто. З нього висідає чоловік, іде до автомата, кидає монету. Автомат викидає газету, чоловік згортає її і від'їздить.

— Колись, як ви приходили до Скаті, то він казав вам „доброго ранку" чи „добрий вечір". А що вам скаже оця скринька? Або треба вам було про щось запитати. Про якусь звичайну річ, ну, скажімо, спитати про якусь вулицю. Кого тепер спитаєте? Машину? — Майк згірдливо дивиться на автомата. — Тепер, куди не повернешся, всюди машина. Скажіть мені, чи машина може заступити людину?

Мовчу. В думці пробігає латинська цитата: „Людина — суспільне створіння". Філософія клясичних часів. „Модерні" люди, мабуть, її не признають.

— Я вже не кажу про себе, — веде Майк. — Колись приходили сусіди, щоб і купити, і обмінятися думками. Тепер на розмову ніхто не має часу. Чуєте? Людина не має часу порозмовляти з приятелем!

Дивлюся в Майкові добрячі очі: він представник того покоління, яке цінувало людську прихильність, прив'язаність, сердечність. Коли людині треба було помогти — помагали. Не стояли осторонь і не вдавали, що „не бачать" кривди, як це тепер часто буває, коли люди не хочуть „бути вмішані в цю справу".

— Тепер, коли треба щось купити, вже не йдуть до крамниці в сусідстві, а їдуть до супермаркету. Там, кажуть, вигідніше купувати. Та навіщо я вам це кажу? — дивиться на мене з-поза окулярів. — Може ви теж волієте супермаркет?

— Ні, Майк. Я не люблю супермаркетів. Там завжди натовп. Я люблю людей, але люди — це не товпа. Я не люблю, коли штовхають і коли я мушу побоюватися, щоб не вкрали в мене гаманця. Не люблю стояти в черзі перед касою, де незнайома касирка вистукує на машині довжелезні ряди цифер. Бо для неї я теж є цифрою з чужої їй людської маси. Ні, Майк, я не люблю місць, де людина є тільки цифрою в рахунку.

— Ви говорите по - старомодному — в с м і хається Майк. — А я читаю в газетах про урбанізацію, модернізацію, поступ. Як ви думаєте, що таке поступ?

— Мені здається, що це слово повинно відноситися до ушляхетнення людини, Майк. Та це моя особиста думка.

— That's right! — каже Майк. — Якщо людина шанує людину, то й життя стає кращим. А життя — це така річ, що нею треба милуватися.

Беру з прилавка булки, плачу, прощаюся з Майком. Він кличе вслід: — А передайте привіт мамі! Скажіть, щоб вважала, бо тепер ховзько! І самі вважайте!

Иду повільною ходою. Пішла по ті булки, щоб порозмовляти з Майком. Звичайною, доброю людиною. Бо в нинішніх часах людині більше, як будь - коли, потрібно контакту з людиною.

СЕРЕД СНІГІВ

Полемічний есей з України

(8)

Дзюба відкидає „найменування „націоналіст", хто б у нього що б не вкладав" — в той час, як навіть в офіційних брошурах з національного питання вже пишуть, що слово „націоналізм" вживається також у значенні „патріотизм". Так, у цитованій статті Луначарського, що вийшла в Києві у 1961 році, під текстом є редакційна примітка, в якій сказано, що коли автор пише про націоналізм Шевченка, то йдеться про любов Шевченка до батьківщини" (стор. 19).

Під прапором націоналізму (в значенні „патріотизм") відбувається національно-визвольний рух в усьому світі — найзначніше явище сучасності. Дзюба відкидає „найменування націоналіст, хто б у нього що не вкладав", замість того, щоб спитати: „Доки будемо допотопним посміховиськом? Доки будемо твердити, що земля стоїть на черепасі? Доки будемо вважати лайкою поняття, яке цілий світ вживає в позитивному значенні; яке більша половина людства вважає своїм прапором, про яке один з найвидатніших марксистів — Луначарський — писав, що воно „не суперечить навому соціалістичному світоглядові?"

І вже зовсім загадковим ребусом є т. зв. „український буржуазний націоналізм", від якого Дзюба також відрікається. Відрікатись від „українського буржуазного націоналізму" — те саме, що й відречення від стосунків з чортом у середні віки. Противникові у середньовіччі завжди „пришивали" безбожництво. Папа називав атеїстом Лютера, Лютер — папу. А обидва разом вважали безбожником Кальвіна. І при тому всі три вірили в бога. Хто тільки не був „українським буржуазним націоналістом"! Костомарів, Грінченко, Олесь, Косинка, Микола Куліш, Остап Вишня, Антонич... Усі вони мали посаду — „українського буржуазного націоналіста". А потім їх зняли без пояснення причин. Та що Грінченко? В „націоналістах" побували й ті, що власними руками розбили Петлюру: Скрипник, Юрій Коцюбинський... Т. зв. „український буржуазний націоналізм" — це табличка, яку чіпляли кожному, кого треба було знищити — так само, як фашисти чіпляли на спину євреям жовту латку. Треба зовсім втратити почуття гумору, щоб після того всього на повному серйозі відрікатись від так званого „українського буржуазного націоналізму".

П'ять років тому Дзюба теж так думав:

„Кагебістський р о з г у л пробують виправдати теревенями про „український буржуазний н а ц і оналізм" (під яким розуміється всяке відхилення від зрусифікованого стандарту)" („Інтернаціоналізм чи русифікація?", стор. 223). Ця думка повторюється в книзі кілька разів (стор. 109, 224).

Яке Дзюбі діло до того, що якась там еміґрантська газета називала його керівником підпілля на Україні? Хто сказав, що Дзюба мусить за це відповідати? А коли його завтра назвуть фальшивомонетчиком? е с к імосом? далай-ламою? Знову доведеться писати заяву? Бігме, ніколи не думалося, що доведеться колись дискутувати з Дзюбою про такі до смішного очевидні речі!

Дзюба не мав права забувати також про те, що своєю заявою він погіршує становище інших. Бо чим менше на Україні людей, які не пишуть заяв — тим більше на них „насідають". Через півроку буде на волі Опанас Заливаха. Як ми подивимося йому в очі, написавши заяви? Коли ми, дихаючи вільним повітрям, маємо право писати заяви п і д т и с к о м, то Заливаха тим більше має право писати їх і відрікатися від „націоналізму". Але він ще жодної не написав і ні від чого не відрікся.

Дуже небезпечна це логіка: ставити свою позицію в залежність в і д т и с к у. Коли вважати її правомірною, то Левко Лук'яненко має право стати донощиком.

Заливаха скоро буде на волі. А на Лук'яненка ще тисне брила років. Чи не соромно нам скаржитись на тиск, пам'ятаючи, в якому становищі перебуває ця людина? Чи не нагадуємо ми ту огрядну даму з кінокомедії, що любила всім розказувати, яка вона „ужасно нєсчастная"? Ми ж чоловіки. Маймо сором хоч перед тими жінками, які досиджують 25 (!) років і ні разу не поскаржились на тиск.

Чи не занадто ми скисли і облізли в оточенні людей, у яких ентузіязму вистачало на п'ять хвилин, які відмовляються від своїх підписів після першої неприємності, а потім все життя мають благородні претензії до того, хто запропонував їм таку „авантюру": підписатись під колективним листом. Як виріс Дзюба в їх очах, порозумнішав і посерйознішав, як возрадував і окрилив їх своєю заявою! Тепер вони повірили, що їхній відступ — то зовсім не відступ, не панічна втеча. Тепер вони урочисто і радісно несуть попереду Дзюбу. Несуть божка — а процесія з божком попереду — це вже не втеча. Тепер вони повірили, що їхній відступ — то зовсім не слабість, продиктована безсиллям і страхом, а мудрий стратегічний хід. І тепер вони перегризуть горло кожному, хто виступить проти заяви.

Казали мені й так: заява Дзюби погана, але... „Треба проковтнути цю пілюлю" та й годі. Ні, тисячу разів ні. Досить вже Україна наковталася цих пілюль! І тяжко отруїлася ними — досі хвора. Дуже трудно зрозуміти логіку тих, що вважали заяву поганою, були проти її опублікування, але нічого не казали Дзюбі... з делікатності (!?). Тепер вони радять мовчати... з любові до Дзюби (?!). Даруйте, ніяка це любов. Це — псевдолюбов: лизати і розмазувати сльози. Отакі й зализали Дзюбу. Справжня любов дійова. Любов — це не завжди теплі компреси. Часом краще допомагає холодний душ. Чехов не соромився признатись, що видушує по краплині з себе раба. І ми мусимо допомагати один одному звільнятися від тягару плебейства. Погано, що не було поряд людини, яка сказала б сувору правду у вічі — тоді, коли я на першому слідстві поводив себе не найкращим чином. Драчеві пощастило більше — кругом були люди, які різко й нетерпимо зареаґували на його статтю - і цим допомогли йому зрозуміти помилку. Є такі люди й коло Дзюби. Чи прислухається він до їхнього голосу? Це вже залежить від самого Дзюби — від того, чи вистачить йому сили глянути на себе критично, перепустити через амбіцію, через дріб'язкове самолюбство. Уміння визнавати власні помилки — це ознака сильної людини.

Якщо навіть заява Дзюби була б доброю сама по собі — він мусів би запротестувати проти такого нахабного „обрамлення", у яке вона вставлена. Дехто вважає, що тепер Дзюба демонстративно повинен вийти із Спілки. Інші — не настільки радикальні. Я, наприклад, належу до тих, які вважають, що Дзюба в той чи інший спосіб мусить відмовитись від заяви, — щоб нейтралізувати грандіозну шкоду, заподіяну нею. Цього вимагає елементарна етика.

Ніхто не оголошує Дзюбі

(Закінчення на стор. 3-ій)

Уся громада відзначила 20-річчя ООЧСУ і СУМА в Джерзі Сиги

(Закінчення з 1-ої стор.)

ресурсів для допомоги українському народові на рідній землі в його змаганнях здобути собі незалежність та забезпечити собі чотири головні свободи, що їх з'ясував колись президент Рузвелт та які є підставою життя і розвитку вільних націй, промовець зі свого боку підкреслив, що місцеві Відділ ООЧСУ і Осередок СУМА втішаються повною підтримкою та пошаною всієї громади завдяки своїй активності та тісній співпраці з усіми іншими організаціями в рямках Відділу УККА. Після двох пісень, що їх виконав Дівочий Хор „Жайворонки" при Осередку СУМА в Ню Йорку без перешкодженого диригента інж. Романа Степаняка і тільки при фортепіяновому акомпаніяменті проф. Тараса Левицького, відчитано та виголошено багато привітань. Від Головної Управи ООЧСУ привітання виголосив її голова мґр. Іван Винник (з уваги на заторкнені в цьому привітанню принципи і актуальні справи, повний текст цього привітання буде надрукований в черговому числі „Свободи"). Від Головної Управи СУМА вітав Корнель Василик, вказуючи на головні завдання і працю цієї молодечої організації, що має за гасло: „Бог і Батьківщина" та вірно служить цим ідеалам і для них працює. На закінчення п. Василик від імені Головної Управи відзначив грамотами і званням визначного члена СУМА найбільш заслужених місцевих діячів: теперішнього голову Осередку СУМА Дмитра Воха та попередніх голів Григорія Буру і Василя Геву, а грамотами почесних членів СУМА проф. Є. Ясеньовського та св. п. проф. Павла Савчука. Від місцевої громади склав привітання та подяку за прикладну працю і співпрацю голова Відділу УККА д-р Євген Копик, а від місцевої Станиці Пласту вітав друзів із СУМА у цей їхній „великий святочний день" Юрій Ференцевич. Майстер церемонії п. Іван Цьолко згадав про численні письмові привітання, в цьому від Митрополита Амвросія Сеништина, та представив багатьох приявних на святі представників місцевих і позамісцевих організацій і установ. Дальші точки мистецької програми виконали згаданий вже Хор „Жайворонки" та Ансамбль Бандуристів при місцевому УНДомі, солістка Валя Жила-Наливайко, танцювальний ґурток при УНДомі під керівництвом Вадима Сулими, Марійка і Василь Фесьо з Осереду СУМА в Байоні, актори української сцени Іванна Кононів і Валя Калин при фортепіяновому супроводі д-ра Василя Базаля та з виступом гумориста С. Магмета і, вкінці, члени місцевого Осередку СУМА виконали сценку „В рядах СУМА" укладу місцевої сумівки Ганнусі Дидик. Свято закінчено співом „Не пора".

СПРОСТУВАННЯ „ПЕРЕСТОРОГИ" в справі Відділу „Самопоміч" у Філядельфії

Щоденник „Свобода" з 28 січня 1971 р. помістив „ПЕРЕСТОРОГУ — ДО ВІДОМА ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ ОУА „САМОПОМІЧ" У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ", з підписами т. зв. нової управи Відд. „Самопоміч" — пп. І. Олексишина, Р. Беднарського, В. Яціва та І. Шарана, де подано неправдиві закиди і без доказів, які тут спростовуємо:

1. Подаємо до відома, що наш „Обіжник" з 19 грудня 1970 р. видано на основі рішення Управи з 10 грудня 1970, в якому поінформовано членів Відд. „Самопомочі" про нашу діяльність від останніх Загальних Зборів — 17 травня 1970.

2. Якщо йдеться про домагання передачі діловодства т. зв. новій управі, то у „Пересторозі" промовчано протистатутовість Загальних Зборів, що відбулися 18 травня 1969 р., на яких „вибрано" т. зв. нову управу. **Ми знову стверджуємо протистатутове ведення Зборів** п. Ігнатом Вілинським, далі безправно присутність на Загальних Зборах **не-членів, які голосували при виборах президії і т. зв. нової управи.** Стверджуємо протистатутове поступовання, а саме, що **голосувано на зборах 2 рази в тій самій справі** — раз, будучи напереді, а вдруге, відійшовши до заду залі, особи з тієї самої частини присутніх, яка „виграла" Загальні Збори. Ці протистатутові Загальні Збори Управа негайно опротестувала зі заприсяженими свідками на прилогах, домагаючись продовження, або заповідження нових Зборів. Не почекавши навіть на вислід відклику на неумотивоване рішення Головної Управи щодо Зборів голова т. зв. нової управи п. І. Олексишин з п. Р. Беднарським **розбили замок на дверях канцелярії Відділу „Самопомочі"**, без свідків увійшли до канцелярії, зробили обшук, забрали потрібні їм документи і стали домагатися передачі діловодства. Опісля ця т. зв. нова управа помістила у щ. „Америка" „Комунікат", подаючи м. і. явну неправду, що вони мусіли відчинити силою двері канцелярії — „маючи на увазі зимову пору та можливість ушкодження у водопроводах" (!?), що ніяк не виправдує цей вчинок, бо за дім „Самопомочі" відповідає власник — Кредитова Кооп. „Самопоміч", де стало є резервний ключ, крім того день перед вломом у канцелярії нормально працював урядник Відділу.

3. У „Пересторозі" поінформовано про стан готівки і про якесь задовження. Повідомляємо, що касову книгу Відділу перевірила Контрольна Комісія, яка звітувала на Загальних Зборах 17 травня 1970 р. і відповідає перед черговими зборами 1971 р. Крім того, треба знати, що в Кредитівці „Самопоміч" є окрема готівка Відділу ($14,136.70) за проданий дім на вулиці Френклін.

4. Не є правдою, як це подано у „Пересторозі", що „З настановою непередати новообраній управі діловодство та грошових розрахунків, члени колишньої управи вимагали від Головної Управи уневажнити Загальні Збори", але правдою є, що вимагання уневажнити Загальні Збори умотивовано так, як це подано вище під ч. 2. цього спростування.

5. Не є правдою, як це подано в „Пересторозі", що „Нехтуючи постанови статуту ... п. Микола Вайда скликав т. зв. Загальні Збори членів Т-ва „Самопоміч" на день 17 травня 1970, але правдою є, що ці Загальні Збори відбулися на основі рішення Управи і на основі Статуту (ст. 21 і ст. 28). На цих Загальних Зборах переобрано стару Управу, а для полагодження спірних справ вибрано Комісію у складі: інж. І. Куземський, інж. Ст. Процик і п-і М. Варвара, яка вислала до Головної Управи письмо з пропозиціями компромісу щодо спільних Загальних Зборів, але Головна Управа „Самопомочі" знову, уже 6-ий раз, відкинула пропозиції.

6. У „Пересторозі" подано чергову неправду, а саме, що згідно з умовою між Кредитівкою і Відділом „Самопомочі" т. зв. новообрана управа з п. І. Олексишином „є єдиним господарем другого поверху і фронтових кімнат на третьому поверсі й ніхто не може зайняти там приміщення". У відповідь на це подаємо до відома, що єдиним господарем дому „Самопомочі" та цих приміщень є Кредитова Кооператива „Самопоміч" у Філядельфії. Згадана умова була тільки внутрішнім домовленням ще 1962 р. на 5 літ і давно вигасла. Коли всупереч цьому п. І. Олексишин замкнув і третій поверх на колодку, де відбувалися засідання дирекції „Рідної Школи", вищі курси українознавства „Рідної Школи" та засідання місцевої Станиці Дивізійників, то цим він черговий раз порушив організаційний правопорядок.

7. У „Пересторозі" повідомлено, що „виключено з членства Відділу пп. Миколу Вайду, Михайла Демянчука і Нестора Сума". Так зв. голова т. зв. „Тов. суду" п. Ігнат Вілинський покликував названих перед „Тов. суд", які одначе не явилися, бо коли не признається протистатутових Загальних Зборів і так зв. нової управи, то не признається також і „Тов. суд", ані його „рішення" про виключення з членства Відд. „Самопомочі". Виступ проти інакше думаючих українців пішов так далеко, що хоч у повідомленні про виключення подано: „Згідно зі Статутом, стаття 18-та, Вам прислуговує право відклику до найближчих Загальних Зборів Відділу", проте т. зв. нова управа не вичекала цих Зборів, але поспішилась опублікувати вістку про це виключення. Щодо п. інж. Євгена Корсуна подаємо до відома, що він став членом Відділу 19 лютого 1968 р. Він подав на аплікації як свідків пп. Миколу Ящука і Лазаря Івашину, членів Відд. „Самопомочі".

8. Накінець у „Пересторозі" остерігають членів Відділу „Самопомочі" „перед вплачуванням членських вкладок на руки п. Нестора Сума", мовляв, „уповноважений до збирання членських вкладок є тільки п. Іван Шаран". Тут повторяємо за „Обіжником Відділу „Самопомочі", що членські вкладки і далі збирає скарбник Відділу п. Нестор Сум та уповноважені збирачі з бльочками, а теж п-і урядниці Кредитівки „Самопоміч", вписуючи вплати на конто Відділу, до щадничої книжки ч. 17.

За Управу Відділу „Самопоміч" у Філядельфії:

М. Вайда, голова — М. Демянчук, заст. голови

Інж. Є. Корсун, секретар — Н. Сум, скарбник

У НЮ ЙОРКУ ВШАНОВАНО ПАМ'ЯТЬ ДМИТРА ГАЛИЧИНА...

(Закінчення з 1-ої стор.)

урядування Д. Галичина й д-ра Луки Мишуги, що вийшли з української визвольної війни та в'язали минуле з сучасним і, дивлючись в майбутнє, створили для американсько-української громади теорію двох батьківщин. — Голова Окружного Комітету Відділів УНСоюзу адв. Іван Флис подякував Діловому Комітетові за його ініціятиву і старання щодо того зібрання і особливо підкреслив величезні заслуги Д. Галичина для союзової громади у Великому Ню Йорку. — Іван Винник, промовляючи від Українського Конґресового Комітету Америки, пригадав політичну діяльність Дмитра Галичина та його відданість ідеалам Джефферсона і Лінкольна, які відповідали ідеалізмові того колишнього Українського Січового Стрільця. — П. Дутко, від Української Народної Помочі, згадав про свою першу зустріч з Дмитром Галичином швидко після свого приїзду до ЗСА, у 1935 році. — Заступник голови Головної Управи ОбВУА д-р Іван Козак прославляв Дмитра Галичина, як колишнього голову заснованої в 1925 році в Америці Стрілецької Громади та голову заснованого в 1949 році Об'єднання б. Вояків Українців в Америці. — Голова Т-ва Купців і Промисловців дир. Я. Пастушенко оповів про свою першу зустріч і розмову з Дм. Галичином тому 21 рік, коли-то Д. Галичин пішов назустріч справі заснування сатирично-гумористичного журналу „Лис Микита". — Кол. довголітній головний касир УНСоюзу, тепер почесний член його Головного Уряду, Роман Слободян, який співпрацював з Дмитром Галичином в Екзекутиві УНСоюзу впродовж 28 років і 8 місяців, ствердив, що за весь той час не мав з Покійним ні одної суперечки. Оповів деякі подробиці з конвенції, на якій обрано було Дм. Галичина на головного предсідника та заперечив леґенді про нібито замороження фондів УНСоюзу під час останньої світової війни. — Інж. М. Яримович з Керґонксону підкреслив вартість „Союзівки", що постала за урядування Дм. Галичина. — Вдова по Покійному пані Стефанія Галичин дякувала всім приявним за вшанування памяти її покійного чоловіка та повідомила, що рішено видати книжку, присвячену його пам'яті і що всі матеріяли слід присилати на руки редактора того збірника, д-ра Вол. Душника. В заключному слові о. д-р В. Гавліч ствердив, що найбільшою прикметою Дмитра Галичина був його христальний характер і що він мав „Бога в серці". О. Любомир Мудрий закінчив молитвою зібрання, на якому було кругло 50 осіб. З Екзекутиви УНСоюзу, крім вгорі названих, були приявними ще заступниця головного предсідника Марія Душник і головний касир Петро Пуцило.

Вшанували письменника Романа Завадовича

(Закінчення зі ст. 1-ої)

зодягнені в гарні українські строї. Поетка Діма відчитала казку „Модерний Телесик" та „Перший вірш". Між деклямаціями були дві фортепіянові точки у виконанні молоді: В. Латина відіграв „Їхав козак за Дунай" сл. п. Савицького, Марта Кандюк — „Імпромпту" Шуберта. Після відчитання привітальної телеграми Ювілятові від молодого композитора Андрія Шуля, який виріс на творах Р. Завадовича та заповів, що і його діти на тих творах будуть виростати на українців, з усними привітами для Ювілята виступали шкільний приятель Б. Стефанович і від Відділу АДУК — ред. І. Дурбак, письмовий привіт прислав М. Маланюк з Чикаґа. Щирими оплесками, як і попередніх учасників, привітала заля мельодеклямацію „Пісня про безсмертя" у виконанні п-і Ані Корельовської та юначки Іванни Керод, в супроводі В. Гентиша — автора музики до цього твору. В кінці виступив голова Представництва ОПЛДМ на ЗСА Л. Полтава, а п-і Л. Кіршак, закриваючи вечір, повідомила, що 82-ий Відділ СУА на Бронксі передає на Видавничий Фонд ОПЛДМ 25 дол. з нагоди 25-ліття праці Об'єднання, співзасновником якого в Німеччині був Роман Завадович. Багато присутніх підписали картку - привіт для Ювілята, з побажанням міцного здоров'я й успіхів у літературній праці. Після вечора ще довго точились розмови при каві та солодкім, про що подбали членки 82 Відділу СУА.

100 ДОЛ. НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД ОПЛДМ

Філядельфія. — Громадянин Тихон Тещук, повернувшись нещодавно після довгого перебування в шпиталі й операції, відгукнувся на заклик і переслав $ 100 на Видавничий 50-тисячний Фонд Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді, ОПЛДМ, та 5 дол. на Фонд журналу УНСоюзу для дітей „Веселка", що редаґується при співучасті членів ОПЛДМ. Про надходження чека й листа повідомив касир ОПЛДМ Р. Геник-Березовський.

МІЖ СССР І КИТАЄМ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ністичними велетнями, у світі запанує мир.

Мабуть, саме це мав през. Ніксон на увазі, коли сказав у своїй промові: „Я серйозно сумніваюся, чи ми будемо мати ще колись війну".

Ясна справа, в цьому випадку він мав на увазі великі війни між великопотугами. Розуміється, що малі війни між малими державами, навіть війни між сателітами поодиноких великодержав будуть продовжуватися. Але, якщо ЗСА могтимуть вдержувати рівновагу сил між СССР і Китаєм, то можливість вибуху світової війни буде виключена.

Світ, яким рядитиме три потуги, ЗСА, СССР і Китай, буде більш стабільним, аніж світ, що ним рядять тільки дві потуги, ЗСА і СССР.

Якщо насправді станеться так і Вашинґтон застосує політику рівноваги сил супроти СССР і Китаю, во вона буде зводитися до того, що ЗСА намагатимуться недопустити одного комуністичного хижака кинутися на другого. Значить, ЗСА хочуть стати протектором обох цих хижаків проти можливого взаємного знищення. Небезпека такої політики для самих ЗСА криється в тому, що червоний Китай та СССР можуть порозумітися між собою і спільно кинутися на ЗСА.

СЕРЕД СНІГІВ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

„смертного вироку", як пише він в одному листі. Від правди не вмирають. Вмирають від „реалізму", від холодного скепсису, який породив Дзюбину заяву. А ми не хочемо, щоб Дзюба вмирав. Ми хочемо, щоб він знову спалахнув чистим полум'ям одержимості — бо це найбільше багатство при сучасній українській замороженості.

Лютий 1970 року

(Кінець).

Передрук з ж. „Сучасність"

Парафія Пресвятої Тройці в Керґонксоні, Н. Й. — на Союзівці

повідомляє, що

РЕКОЛЕКЦІЇ

під проводом місіонера

Всеч. о. М. ДИРДИ, ЧСВВ

— відбудуться —

в неділю, 4-го квітня 1971 року

о год. 7-ій веч.

Просимо всіх Вірних, Людей доброї волі, скористати з цієї рідкісної нагоди брати масову участь, бо в цей спосіб найкраще використаємо час великого посту для обнови наших душ.

о. ІВАН МАК — душпастир

Увага! Ню Йорк й околиця Увага!

ЗАХОДАМИ КРАЙОВОЇ УПРАВИ ТОВАРИСТВА ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ в ЗСА

— відбудеться —

в неділю, 4-го квітня 1971 року о год. 10-ій ранку у Філядельфії, Па.

ВСЕНАРОДНА МАНІФЕСТАЦІЯ

в справі оборони прав Помісної Української Католицької Церкви та збереження її від ліквідації

З Ню Йорку від'їдуть до Філядельфії винаймлені автобуси. Від'їзд з-під Українського Народного Дому в Ню Йорку, при Другій Евню в неділю, о год. 8:30 ранку, виїзд з Філядельфії в поворотну дорогу о год. 2-ій по пол. Квитки на автобуси в ціні по $3.50 від особи в обидві сторони можна набувати найпізніше до четверга, 1-го квітня ц. р. включно в „Самопомочі", при 98 Другій Евню та крамниці „Арка", при 48 Схід 7-ій вулиці.

До масової участі в цій важливій Всенародній Маніфестації закликаємо гаряче всіх Мирян-Українців, а зокрема всю Українську Молодь з Ню Йорку й околиці.

Управа Нюйоркського Відділу Товариства за Патріярхальний Устрій УКЦеркви

Увага! Священослужителі і Вірні! Увага!

Видавництво УАПЦ в США „Православний Українець"

— випустило —

„ЮВІЛЕЙНИЙ КАЛЕНДАР УАПЦ НА 1971-ий РІК БОЖИЙ"

присвячений 50-річчю Відродження Української Автокефальної Православної Церкви.

Ювілейно-ідеологічні матеріяли авторства Архиєп. Григорія, (+)протопрес. І. Губаржевського, прот. Ол. Виковця, П. Колісника, Ф. Вульбенка, Віри й Валентина Кохно; спогади й літературні твори та розвідки М. Ковшуна, Надії Сеник, Ю. Сластіона та ін.; багатоілюстрований відділ „УАПЦ у вільному світі", адресар духівництва й парафій.

Календар великого формату на доброму папері, 76 стор. Ціна з пересилкою лише $3.00. Замовляти у видавництві:

ORTHODOX UKRAINIAN

2710 West Iowa Street Chicaga, Ill. 60622

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

запрошує ВШ. Українське Громадянство Пассейку й околиці

НА ВИСТАВУ БАЙКИ-САТИРИ І. ФРАНКА

„ЛИС МИКИТА"

у виконанні ЮНАЧОК „КАРПАТСЬКІ ДЗВІНОЧКИ"

яка відбудеться

в суботу, 3-го квітня 1971 року о год. 7-ій веч., точно

в залі УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ, 240 Hope Ave., PASSAIC, N.J.

Вступ: дорослі — 2.00 дол.; молодь — 1.00 дол.

В ТРИНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

ПАВЛА ГРИЦАКА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в суботу, 3-го квітня 1971 року

о год. 8-ій рано

в Українській Католицькій Церкві

Св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.

про що повідомляє Товаришів і Знайомих

РОДИНА

Замість квітів на могилу

бл. п.

ЛЮБИ з МАЦКЕВИЧІВ ТАРНОВЕЦЬКОЇ

складають 20.00 долярів

на цілі Т-ва за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви

Ярослава КОБРИН

Софія МЕЛЬНИК

Роман МЕЛЬНИК

Замість квітів на свіжу могилу нашого Незабутнього Друга

пл. сен. **ВОЛОДИМИРА КОМІСАРА**

члена 7-го Куреня УПС ім. Андрія Войнаровського

складають 30.00 долярів

на Фонд Катедри Українознавства

пластові друзі

пл. сен.: Анна й Іларій ДОМБЧЕВСЬКІ

•

Тобі Дорога Подруго Марійко, наше глибоке співчуття.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 25-го березня 1971 року померла в Дітройті наша Найдорожча

МАМА, БАБЦЯ і СЕСТРА

бл. п.

СТЕФАНІЯ з ОБУХОВСЬКИХ ЗАПЛІТНА

вдова по сл. п. д-рові АНТОНОВІ ЗАПЛІТНОМУ

ПОХОРОН — в понеділок, 29-го березня 1971 р. о год. 8:45 ранку з похоронного заведення Бутая до церкви Непорочного Зачаття ПДМ, а відтак на кладбище Mt. Olivet.

Горем прибиті:

доньки — МАРУСЯ з мужем мґр. ЕВГЕНОМ СТАДНИКОМ

внуки — РОМАН з дружиною ХРИСТЯ

донька — СОФІЯ з мужем інж. ВОЛОДИМИРОМ ТУСТАНІВСЬКИМ

внуки — ОЛЕСЬ, ЯРОСЛАВ і ЛІДА

сестра — ІВАННА з мужем мґр. ЯРОСЛАВОМ ДАЦКІВ

сестра — МИХАЙЛИНА з мужем ВОЛОДИМИРОМ ТОЧКОМ в Польщі

брат — ЮРІЙ з родиною в Україні

брат — ЕВГЕН з родиною в Дітройті

та ближча і дальша Родина в ЗСА й Україні

БУЛАВА СТАРОЇ ХАТИ БРАТНІХ К! „ЧОРНОМОРЕ"

в глибокому смутку повідомляє, що дня 16-го березня 1971 року ненадійно відійшов у Вічність Дорогий нам

ДРУГ-ЛИЦАР

ВОЛОДИМИР КОМІСАР

МҐР. ЕКОНОМІЇ

ПОХОРОН відбувся 20-го березня 1971 року в Торонто, Канада.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

•

ВШ. Дружині і Рідні, складаємо глибоке співчуття.

БУЛАВА СХБК! „ЧОРНОМОРЕ"

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. інж. **ОЛЕКСАНДРА КРИНИЦЬКОГО**

складають 30.00 долярів

на Катедру Українознавства при Університеті в Гарварді

д-р Іларій і Анна ДОМБЧЕВСЬКІ і

арх. Володимир і Діді БУТЕНКИ

Янґставн-Сиракюзи

•

Опечаленій Родині наше глибоке співчуття.

Замість квітів на могилу Незабутньої

бл. п. **НАДІЇ КУДРИК**

складає 15.00 долярів на НТШ

Ірина НОВИЦЬКА з Родиною

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

Єдиного, Найдорожчого нам СИНА і БРАТА

бл. п. ОРЕСТА ГУРИНА

буде відправлена

в суботу, 3-го квітня 1971 року, о годині 7-ій рано

в церкві св. Миколая в Пассейку, Н. Дж.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

•

Після відправи відбудуться

ЖАЛІБНІ СХОДИНИ в НАРОДНІМ ДОМІ

при 237 Hope Avenue, Passaic, N.J.

Про участь Родини, Приятелів і Знайомих просять

ФРАНКО І ТАМАРА — батьки

ГАЛИНА — сестра

СПОРТ

Редагує В. Сохан

КЛК — КЛІВЛЕНД, ЗАВОЮВАВ ЛЕЩЕТАРСЬКУ ПЕРШІСТЬ УСЦАК

Дітройт, Миш. — Чергові крайові змагання за лещетарську першість Української Спортової Централі Америки й Канади (УСЦАК) відбулись у суботу, 13-го лютого 1971 р. у Голідей Веллі біля Боффало, Н. Й. У змаганнях взяло участь 138 учасників, а в тому бл. 60 новаків й юнаків обидвох статей. Змагуни репрезентували слідуючі членські організації УСЦАК: КЛК — Клівленд, Огайо; КЛК — Ню Йорк; КЛК — Боффало; ЛК — Торонто, Онт.; „Леви" — Чикаґо, Ілл.; Сокіл — Сиракюзи, Н. Й.; Черник — Дітройт, Міш. й Український Студентський Спортовий Клюб Америки з Філядельфії, Па.

Вперше в історії УСЦАК введено в офіційних індивідуальних і клюбових конкуренціях новацькі й юнацькі групи, як теж групу сеньйорів від 41-го року життя вгору. Господарем змагань були Карпатські Лещетарські Клюби з Торонто й Боффало. Їхню успішність забезпечили своєю дбайливою працею Іванка Яців й Ігор Березовський з КЛК — Торонто, та д-р Евген Стецьків й інж. А. Криницький з КЛК — Торонто. Змагову комісію очолювали: Ігор Березовський — голова, та Ярослав Хоростіль — секретар. Головним суддею працював д-р Евген Стецьків. Виконуючи свої обов'язки, він потерпів перелом кости ноги тому заступав його опісля д-р Роман Качмар з Дітройту.

Змагання дали ось такі висліди:

ДІВЧАТА ДО 14-ГО РОКУ ЖИТТЯ:

Крутобіг:

1. Матвіїшин Надя	КЛК, Боффало	37.99

Великий крутобіг:

1. Матвіїшин Надя	КЛК, Боффало	39.33
2. Біліньска Богданна	„Леви" Чикаго	58.15

ХЛОПЦІ ДО 14-ГО РОКУ ЖИТТЯ:

Крутобіг:

1. Кассараба Мирослав	КЛК, Клівленд	37.52
2. Муращук Лев	КЛК, Торонто	41.70
3. Федорович Ігор	Сокіл, Сиракюзи	43.20

Великий крутобіг:

1. Кассараба Мирослав	КЛК, Клівленд	33.30
2. Гудзяк Борис	Сокіл, Сиракюзи	40.08
3. Ріпецький Юрій	„Леви" Чикаго	40.84

ЮНАЧКИ (14-18 РОКІВ ЖИТТЯ):

Крутобіг:

1. Матвіїшин Катя	КЛК, Боффало	89.98
2. Березовська Наталка	КЛК, Торонто	92.18
3. Демків Рута	КЛК, Торонто	111.34

Великий крутобіг:

1. Матвіїшин Катя	КЛК, Боффало	115.14
2. Березовська Наталка	ККЛК, Торонто	125,28
3. Демків Рута	КЛК, Торонто	146.88

Комбінація:

1. Матвіїшин Катя	КЛК, Боффало	0.00
2. Березовська Наталка	КЛК, Торонто	25.52
3. Демків Рута	КЛК, Торонто	98.99

ЮНАКИ (14-18 РОКІВ ЖИТТЯ):

Крутобіг:

1. Росул Олександер	КЛК, Клівленд	76.34
2. Логуш Адріян	Сокіл, Сиракюзи	77.45
3. Стецьків Андрій	КЛК, Боффало	79.05

Великий крутобіг:

1. Логуш Адріян	Сокіл, Сиракюзи	114.70
2. Росул Олександер	КЛК, Клівленд	121.32
3. Стецьків Андрій	КЛК, Боффало	128.86

Комбінація:

1. Логуш Адріян	Сокіл, Сиракюзи	0.00
2. Росул Олександер	КЛК, Клівленд	9.04
3. Стецьків Андрій	КЛК, Боффало	20.94

ЖІНКИ:

Крутобіг:

1. Тимяк Роксоляна	Сокіл, Сиракюзи	38.76
2. Мигайчук Оксана	КЛК, Клівленд	39.98
3. Клюфас Ізя	КЛК, Ню Йорк	43.29

Великий крутобіг:

1. Тимяк Роксоляна	Сокіл, Сиракюзи	34.42
2. Мигайчук Оксана	КЛК, Клівленд	34.39
3. Яців Гандзя	КЛК, Торонто	37.82

Комбінація:

1. Тимяк Роксоляна	Сокіл, Сиракюзи	0.00
2. Мигайчук Оксана	КЛК, Клівленд	3.80
3. Яців Гандзя	КЛК, Торонто	19.16

ЧОЛОВІКИ:

Крутобіг:

1. Кассараба Зенон	КЛК, Клівленд	131.00
2. Граб Юрій	КЛК, Ню Йорк	133.95
3. Березовський Ігор	КЛК, Торонто	143.87

Великий крутобіг:

1. Сопко Юрій	КЛК, Клівленд	54.20
2. Кассараба Зенон	КЛК, Клівленд	55.55
3. Стахнів Рома	„Леви", Чикаго	58.73

Комбінація:

1. Кассараба Зенон	КЛК, Клівленд	0.00
2. Граб Юрій	КЛК, Ню Йорк	1.36
3. Наврoцький Андрій	КЛК, Ню Йорк	5.87

СЕНЬЙОРИ:

Крутобіг:

1. д-р Орловський Мирослав	КЛК, Клівленд	198.27
2. Яців Богдан	КЛК, Торонто	233.98

Великий крутобіг:

1. д-р Орловський Мирослав	КЛК, Клівленд	64.90
2. Маркевич Микола	„Леви", Чикаго	78.16
3. Яців Богдан	КЛК, Торонто	89.58

Комбінація:

1. д-р Орловський Мирослав	КЛК, Клівленд	0.00
2. Яців Богдан	КЛК, Торонто	42.76

Клюбовий чемпіонат УСЦАК за 1971 рік здобув КЛК — Клівленд, Огайо (86 точок), друге місце — КЛК — Торонто (62), а третє — КЛК — Боффало (56). Дальші місця зайняли: Сокіл — Сиракюзи (38), КЛК — Ню Йорк (24), „Леви" — Чикаґо (15), Черник — Дітройт (2) та УССКА — Філядельфія (2). Слід відмітити, що КЛК — Боффало здобув третє місце виключно успіхами новаків й юнаків. Признання належиться лещетарській ланці „Левів" з Чикаґо, яка у важких атмосферичних умовинах вислала на змагання тринадцятичленну групу новаків і юнаків. Деякі з них були 22 години в дорозі, тому й не всі вони могли взяти участь у кожній конкуренції.

Після змагань відбулась спільна святкова вечеря, що в ній взяло участь 250 осіб. Зараз після вечері відбувся акт вручення золотих, срібних і бронзових медаль чемпіонам УСЦАК за 1971 р. у всіх лещетарських конкуренціях. Святковою програмою керували Ігор Березовський й інж. Володимир Кізима, голова Управи УСЦАК. Роксоляна Тимяк із Сиракюз одержала цього року трофей переможця жіночих конкренцій, чашу імени минулорічного переможця сл. п. Мотрі Грушкевич-Бігун. Трофей чемпіона чоловічих конкуренцій здобув Зенон Кассараба з Клівленду.

Пресова Служба УСЦАК

„Ч. СІЧ" ЗДОБУЛА ДВА НОВІ ЧЕМПІОНАТИ

„Чорноморська Січ" — Джермен-Амерікенс „Кікерс", Трентон 1:0

Вудбрідж, 14-го березня. — Були це п'яті і фінальні стейтові змагання „Ч. Січі" в циклі гор за аматорську чашу ЗСА. Завдяки цій перемозі „Ч. Січ", в ролі першуна Ню Джерзі, візьме участь в черговій рунді гор за цю чашу, тепер вже з першуном стейту Ню Йорк СК „Макабі".

Гру фіналу розпочали обидві дружини в швидкому темпі з додатками тих відтінків, що властиві вирішальним чашевим змаганням. Особливо в першій половині гра проходила гостро і завзято з легкою перевагою німців. Свої офензивні акції гості проводили швидкими криловими, проти яких чітко і досить успішно діяли оборонці „Ч. Січі" — Касіяненко і Паньків. Атакуючу міць центрових „Кікерсів" зводили до мінімум трійка дефензиви господарів: Заремба, Дуда і І. Паливода. Перших 5-ть хвилин другої половини були неначе продовженням першої. Та завдяки влучній зміні в нападі „Ч. Січі", в якому з'явився Бакун, і активнішим діям помічників братів Паливодів, „Ч. Січ" в дальшому ході гри заволоділа ключевими позиціями на шляху до воріт „Кікерсів". У висліді цього створилося кілька добрих можливостей до відкриття конта воріт, але неточні стріли "січовиків" рятували німців від неприємностей. Щойно в 72-ій хвилині Іван Паливода, з подачі свого брата Дмитра, легким, але оманливим стрілом, вмістив м'яч в сітці воріт німців — 1.0. Після цього гості пробували контратакувати та їхні дії енергійно розбивала дефензива „Ч. Січі". Вислід зустрічі 1:0 для української дружини залишився незмінним до кінця змагань. Склад „Ч. Січі": Гільгерс, Касіяненко, Паньків, І. Паливода, Заремба, Дуда, Д. Паливода, Лужняк, М. Фарміґа, Лошенко, О. Фарміґа, Бакун, Цинзійко. Менаджер М. Паливода, тренер Є. Чижович.

„Ч. Січ" (учні) — ФК „Перу" (учні) 1:6

„Ч. Січ" (новаки) — ФК „Перу" (новаки) 1:3

ВІДБИВАНКА

„Чорноморська Січ" І — ВК Лівінґстон 3:2 (5:15, 15:8, 15:12, 9:15, 15:8)

Мейплвуд, 11-го березня. — Вдруге за порядком 1-ша жіноча відбиванкова дружина „Ч. Січі" здобула звання чемпіонок Жіночої Відбиванкової Ліґи Ню Джерзі. В своїх останніх ліґових змаганнях сезону. „Ч. Січ" осягнула теж кілька важливих рекордів ліґи: 12 перемог за порядком в цьогорічному сезоні, 26 перемог за порядком в ліґових змаганнях почавши від 1969 р. і ряд інших. До найбільш драматичних і завзятих ліґових виступів українок треба зачислити звітову зустріч, в якій прийшлося вичерпати усі 5 сетів. Звання чемпіонок ліґи „Ч. Січ" забезпечила собі раніше і вислід цих змагань вже не мав значення, за виїмком встановлення нових ліґових рекордів.

Представляємо нових чемпіонів Жін. Відб. Ліґи Ню Джерзі: Діяна Сенежак, Оксана Бук, Роксоляна Сорочко, Люба Лапичак, Ліля Сиґіда, Марійка Гарматій, Тулай Дуяль, Оксана Ярош, Стефа Король і Л. Мельник. Менаджер і тренер інж. А. Лапичак.

„Ч. Січ" III — ІМКА Ровей 0:3

„Ч. Січ" І учасником турніру в Кемден, Н. Дж.

Минулої суботи, 13-го березня, 1-ша чоловіча дружина взяла участь в черговому відбиванковому турнірі в м. Кемден. На усіх 12 учасників „Ч. Січ зайняла 4-е місце. До цього турніру „Ч. Січ" виступила в ослабленому складі, без контужених і перешкоджених відбиванкарів: Н. Олесницького, Ю. Бука і Я. Тулая.

О. Твардовський

ДОПОВІДЬ о. РОЖЕ ГАЛЛЮ В ПАРИЖІ

Париж. — Французький священик-чернець з Ордену Марістів, науковець-історик і поет Роже Ґаллю виступив перед українською публікою в Парижі з цікавою доповіддю під наг. „Анна Ярославна — королева Франції". Доповідь відбулася в репрезентативній залі в новонабутому будинку Бібліотеки ім. Симона Петлюри при вул. Палестін ч. 6, увечорі 5 лютого. Після доповіді зацікавлені ставили багато питань. Отець Роже Галлю майже закінчує свою велику історично-наукову працю про українську князівну Анну Ярославну з 11-го століття ,яка була королевою Франції. Український Комітет для Увічнення Пам'яті Анни Ярославни, КУПАЯ, створений при Централі СФУЖО, утримує постійний зв'язок з о. Роже Галлю в справі видання цього твору в оригіналі французькою мовою та в перекладах на українську і англійську.

ВІДКРИТИЙ ТРЕНІНҐ НАСТІЛЬНОГО ТЕНІСА

Черговий відкритий тренінґ настільного теніса, влаштовуваний ланкою СУАСТ-Схід, відбудеться в п'ятницю, 16-го квітня 1971 р., у вечірних годинах в приміщеннях Ню Джерзі Тейбел Тенніс Клаб при 124 Койт Стріт в Ірвінґтоні, Н. Дж. В тому ж Клюбі буде влаштований вже 1-го травня ц. р. турнір за першості СУАСТ-Схід, до яких мають нагоду тенісисти підготовитися, беручи участь у тренінґових грах. Інж. Юрій Храневич, ланковий настільного тенісу „Ч. Січі", якого саме обрано на ланкового настільного тенісу УСЦАК, плянує відбути вкоротці також турнір за першість Української Спортової Централі Америки і Канади. Докладніші інформації про цей турнір Централі будуть ще своєчасно проголошені.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ і ОКОЛИЦЯ!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ

— відбудуться —

в неділю, 4-го квітня 1971 року

о го д. 3:30 по пол. (а не о год. 2. як раніш проголошено)

в залі Українського Спортового Осередку „ТРИЗУБ", 4930 Н. Брод вул., Філядельфія, Па.

До участи в зборах запрошуємо всіх відділових урядовців і конвенційних делеґатів слідуючих Відділів УНС:

32, 45, 62, 83, 105, 116, 128, 153, 156, 163, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 388, 397, 422, 424, 430, 479.

НА ПОРЯДКУ ДНЯ:

1. Огляд праці Округи та її Відділів у 1970 році.
2. Доповідь про дальші завдання УНСоюзу — ЙОСИП ЛИСОГІР, гол. предсідник
3. Встановлення пляну праці Округи на 1971 рік.
4. Вручення почесної плякети Окружному Комітетові за заслуги Округи в 1970 р.

У зборах візьмуть участь:

ЙОСИП ЛИСОГІР — головний предсідник,
Д-р БОГДАН ГНАТЮК — гол. контролер,
Д-р ІВАН СКАЛЬЧУК — гол. контролер,
СТЕПАН ГАВРИШ — гол. радний.

Громадянство заінтересоване справами УНС будемо щиро вітати.

ОКРУЖНА УПРАВА

НЮАРК, Н. Дж. і ОКОЛИЦЯ!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Нюарку і околиці

— скликає —

на суботу, 3-го квітня 1971 року

о год. 7-ій веч.

в залі Українського Народного Дому

при 140 Проспект Аве. в Ірвінґтоні, Н. Дж.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

До участи в зборах зобов'язані предсідники, секретарі, касири і конвенційні делеґати наступних Відділів:

3, 14, 27, 37, 43, 65, 76, 133, 142, 152, 172, 214, 219, 234, 272, 306, 322, 340, 371, 413, 459, 490

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Звідомлення з діяльности і дискусія;
2. Доповідь головного предсідника Й. ЛИСОГОРА;
3. Доповідь гол. радного і обл. організатора С. ГАВРИША;
4. Обговорення пляну дальшої праці;
5. Вручення п. Анні Гнатюк почесної плякети за організаційні заслуги в 1970 р. — п. МАРІЯ ДУШНИК, заступниця гол. предсідника

В ЗБОРАХ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ:

ЙОСИП ЛИСОГІР, головний предсідник УНС;
МАРІЯ ДУШНИК, заступниця гол. предсідника;
СТЕПАН ГАВРИШ, головний радний і обласний організатор.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Ю. БАРАНЮК — В. САЛАБУН — В. РОГОВСЬКИЙ

Приймається оголошення святочних побажань у „Свободі"

Адміністрація „СВОБОДИ" повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначить окремі шпальти збільшеного Великоднього числа на оголошення традиційних святочних привітів і побажань.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту	$ 3.00
1 цаль через 2 шпальти	5.00
2 цалі через 2 шпальти	10.00
3 цалі через 2 шпальти	15.00
4 цалі через 2 шпальти	20.00
5 цалів через 2 шпальти	25.00
6 цалів через 2 шпальти	30.00

та в інших розмірах.

Треба сподіватися, що загал нашого Громадянства використає цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдальших закутинах світу, куди навряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ:

за новим стилем до 2-го квітня 1971 року
за старим стилем до 9-го квітня 1971 року

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ З ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

"SVOBODA"

83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel. GR 3-3550. New York 10003
Просимо доповнити Вашу музичну бібліотеку НОВИМИ платівками з АРКИ.

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: 475-7430 — має в продажу авта „Запорожець", модель 966 — $1,895.00. Авто „Москвич", модель I.E, люксусові $2,995.00. Рівно ж Сертифікати по $2.13 за штуку. Найменше замовлення 25 сертифікатів.
Уряд. год.: від понед. до суб. 8:30 — 6:00 веч., в неділю від 10-2 по пол.

Розшуки

PAWEL POLIK
39 Springfield Avenue
Hasbrouck Heights, N.J. 07604
пошукує у важній справі свого сестрінка
СТЕФАНА АНДРЕСУЛЯКА
який живе у Болівії, Півд. Америка. Хто знав би щонебудь про нього, або він сам, просимо зголоситися на повище подану адресу.

Real Estate

7½ кім. дім, 6 р. старий, на 5½ акр. площі чудового саду. Тільки $35,000.
Йонкерс. 9 род. мур. дім, недалеко української церкви. $65,000.00.
Багато різних домів та бизнесів у всіх околицях Ню Йорку.
GEMINI REAL ESTATE CO.
98 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel. 477-6400

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
2844 Westchester Avenue
NEW YORK, N.Y. 10461
Tel.: 863-2475
Директор
ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожній районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
Completely AIR CONDITIONED
Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY.
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі
WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager
129 Grand Street
(cor. Warren Street)
Jersey City, N.J. 07302
HEnderson 4-5131

Праця
MALE

МУЖЕСЬКИЙ КРАВЕЦЬ

Крамниця доброї якости чоловічого одягу. На повний час або кілька годин. Досвідчені кравці. Примірювання на замовлення гарного чоловічого одягу.

Відповіді тримаємо довірочно.

Тел. MR. KERMAN
(716) 837-1100
BUFFALO, N.Y.

Business Opportunity

LIQUOR STORE
На продаж в околиці Кетскіл, відкритий цілий рік, близ. головних ресортів, готелів, 3-ох фабрик, при головній дорозі, добре паркування, тепер знижена ціна. Телефонувати:
Ellenville (914) 647-6300

Праця
FEMALE

MAIDS
For modern Holiday Inn. Our girls make up to:
$100 PER WEEK
We need 3 women. We are very selective and seek only dependable girls who are willing to work. The pay is good, with many fringe benefits. Transportation can be arranged. Call Mrs. Vollmer, Holiday Inn of Paramus (201) 262-6900

ПОВІДОМЛЕННЯ! ПОВІДОМЛЕННЯ!
КРАМНИЦЯ
Романа Іваницького
(Delto Sportswear)
Має на складі: Різного рода імпортовані светери — жіночі, мужеські і дитячі • італійські дощовики • хустки і шалі • блюзочки • костюми • капи • панчохи • скарпетки • скіряні куртки • імпортована з Німеччини жіноча спідня білизна.
УКРАЇНСЬКІ ДРУКОВАНІ ОБРУСИ, ДОРІЖКИ, СЕРВЕТКИ та МАТЕРІЯЛИ НА МЕТРИ.
Нитки Д.М.Ц., Юта і панама.
Великий вибір кераміки.
Roman Iwanycky
(DELTO SPORTSWEAR CO.)
136 FIRST AVENUE (Bet. 8th & 9th St.)
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 228-2266

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК У КОЖНУ ХАТУ:
ПОВНА
„ВОСКРЕСНА УТРЕНЯ"
(ДВІ ПЛАТІВКИ)
наспівана Хором св. Варвари у Відні
Ціна 13.00 дол. з пересилкою.
Замовлення враз з чеком проситься слати на адресу:
DNISTER
2399 West 11th Street Cleveland, Ohio 44113 USA
Питайте за каталогом українських платівок
В-ва „Хвилі Дністра"

ТАРЗАН, Ч. 6533. Вава хоче відзискати свою фізичну силу

QUICK, TARZAN! MAMBO AND HIS BATUSI GANGSTERS ARE COMING AT US!
UP, LIEUTENANT! UP, FAST!
WE WITNESS MY SHAME, TARZAN, AND BATUSI SHAME! KAI! IF MEDU HAS MEDICINE TO MAKE ME STRONG AGAIN, I COME BACK AND BEAT MY BAD SON, MAMBO... WITH THESE NOW TOO-WEAK HANDS!
Distr. by United Feature Syndicate, Inc.
7-8-6533

Швидко, Тарзане! Мамбо і його батузькі харцизники йдуть проти нас!

Вгору, поручнику, вгору, мерщій!

Ми є свідками мого сорому, Тарзане ,і сорому батузів! Далебі! Якщо Меду матиме лік, щоби знову зробити мене сильним, то я повернуся назад і поб'ю мого злого сина Мамбо оцими, тепер надто слабими, руками!